

[Lysholt Hansen.]

sig til en række almindelige betragtninger om besparelser, betragtninger, som partiet har gjort så ofte før.

Da hr. Poul Møller talte om de 300 mill. kr., der skulle barberes væk, havde udtalelsen ganske klart sigte mod det foreliggende finanslovsforslag, men i mindretalsudtalelsen taler man nu om, at de konservative har peget på områder, hvor der på længere sigt vil kunne indvindes betydelige besparelser, nemlig gennem en begrænsning af nyansættelser i staten, af statsbanernes driftsudgifter gennem rationalisering, ved nedlæggelse af lidet benyttede strækninger samt af tilskud til privatbanerne ved nedlæggelse af særlig urentable baner. At der på længere sigt kan opnås besparelser ved rationalisering og nedlæggelse af baner, er imidlertid ikke nogen speciel konservativ opfindelse. Det er jo noget, der er i fuld gang, men da hr. Poul Møller holdt sin tale, var det heller ikke besparelser på længere sigt, men besparelser på finanslovsforslaget 1966-67, han talte om.

På samme måde forholdt det sig med de udtalelser om besparelser, som hr. Thestrup fremkom med, da han for nogen tid siden var i krydsild i fjernsynet, hvor en af spørgerne stillede hr. Thestrup over for spørgsmålet om, hvor meget de konservative ved den hidtidige gennemgang af finanslovsforslaget var nået frem til af besparelsesforslag. Den pågældende journalist stillede vel spørgsmålet, fordi han ligesom vi andre troede, at der var alvor i de konservatives udtalelser om i år at stille forslag til besparelser. I sit svar gav hr. Thestrup da også udtryk for, at det virkelig var alvor, selv om han, da han blev spurgt direkte, om partiet allerede havde stillet forslag, måtte indrømme, at det havde man ikke, men de skulle nok komme, bedyrede hr. Thestrup.

I dag må vi konstatere, at det var blot og bar tomme ord, såvel fra hr. Thestrup som fra hr. Poul Møller. Formålet med de kraftige udtalelser om mulighederne for at spare på statens udgifter har i år som tidligere vist sig alene at være det hos befolkningen at skabe det indtryk, at det konservative folkepartis repræsentanter her i tinget i modsætning til alle andre virkelig er ansvarsbevidste, når det gælder stilling-

tagen til statens udgifter og dermed til skatteborgernes interesser, at de konservative ene af alle vil drage omsorg for, at der ikke bliver anvendt én eneste unødvendig krone til den fælles samfundshusholdning. Desværre må vi konstatere, senest ved det afholdte kommunevalg, at denne falske reklame endnu giver gevinst, men mon ikke glorien snart blegner? Det burde den i hvert fald gøre, hvis ellers folk ville erkende, at det konservative folkeparti i hvert fald ikke på dette område er villig til at sætte handling bag de mange ord, hvad der er mulighed for at konstatere af den her afgivne tillægsbetænkning. Partiet kan end ikke gå ind for de besparelser, som venstre, de radikale og socialdemokratiet i forbindelse med forliget er blevet enige om at stille forslag om. Nej, man vasker sine hænder og siger fra over for de besparelsesforslag, de tre partier i forbindelse med forliget har tiltrådt på en række områder, områder, for hvilke det bestemt ikke er populært at foreslå besparelser. Jeg synes, vi her i tinget sjældent har været vidne til et så åbenlyst forsøg på at ville tage billige politiske stik hjem, som de konservative her har præsteret — og det efter at partiet i de forløbne måneder har gjort alt for at få befolkningen til at tro, at man virkelig havde mange spartrumfer på hånden.

Hr. Thestrup oplyste i den tidligere nævnte krydsild, at de tre konservative finansudvalgsmedlemmer sad og gennemgik finanslovsforslaget for at finde frem til besparelsesmuligheder, og på et direkte spørgsmål fra journalist Schmalz-Jørgensen, om man så nåede op på de 300 mill. kr., som hr. Poul Møller havde nævnt, svarede hr. Thestrup: jeg tør ikke sige, hvor langt vi når, men vi kommer et godt stykke op. Denne udtalelse og den kendsgerning, at de konservative på intet tidspunkt under finansudvalgets gennemgang af finanslovsforslaget bare har forsøgt på at komme med konkrete besparelsesforslag, hvilket dog ville have givet os andre mulighed for at komme ind i en forhandling, gør, at jeg forventer, at hr. Thestrup, når han får ordet efter mig, ganske åbent indrømmer, at de konservative simpelt hen har givet op over for den opgave at komme med besparelsesforslag, som kan få nogen væsentlig indflydelse på de drifts- og anlægsudgifter,